

la veu de Benicarló

de Benicarló

VOLUNTARIS SOCIALS: L'ÀNIMA D'UN PROJECTE SOLIDARI

EL TÍO FREDO A BENICARLÓ

VOLUNTARIS SOCIALS: L'ÀNIMA D'UN PROJECTE SOLIDARI

text REDACCIÓ

Miguel cata el calder amb mestratge. Vicentica ho observa mentre li dona la volta a les albergínies que està fregint. A l'altre costat de la cuina, Jean Pierre talla la ceba amb la qual guarnirà l'amanida. Al seu voltant transiten d'un costat a altre Maríà, Rosa i quatre persones més.

Aquesta podria ser l'escena habitual que es desenvolupa en qualsevol cuina d'un restaurant al migdia. Però tots els que es troben treballant en aquest escenari, són voluntaris. I estem en el menjador social de Benicarló.

Mig centenar de voluntaris pertanyents a diferents entitats socials de Benicarló, s'encarreguen tots els dies de preparar el menú per a les 70 persones que poden menjar dos plats de calent gràcies al seu treball desinteressat i les aportacions solidàries dels ciutadans. Avui tocava sopa castellana, però quan ha arribat el torn de cuina "ens hem trobat amb que encara faltaven ingredients i calia començar a cuinar. Així que hem tallat unes verdures, els hem afegit fesols i estem preparant un potatge", explica Miguel Lacruz.

Poca broma per a aquest voluntari que desenvolupa les seues inquietuds habitualment en Càrites Benicarló. Acostumat a cuinar "perquè m'agrada molt" ha trobat en aquest racó la forma d'ajudar "a la gent i al mateix temps ajudar-me a mi mateix, perquè jo tinc una invalidesa i em

serveix com a teràpia". Amb coneixement de causa dirigeix avui la cuina, on 70 persones podran menjar dos plats de calent gràcies al seu treball voluntari. Mentre remou el calder del potatge, avisa a Vicentica perquè retire les albergínies del foc i comence a fregir els seitons. Són quasi la una i falta només mitja hora perquè arriben els beneficiaris d'aquest programa, engegat gràcies a la regidoria de Benestar Social de Benicarló.

“Els voluntaris han realitzat un curs de manipulador d'aliments.”

ve de la pàgina anterior

EL TREBALL DELS VOLUNTARIS ÉS FONAMENTAL

I el treball dels voluntaris. Càrites Benicarló, Dones Progressistes, Ames de Casa, Creu Roja i Sant Vicent de Paül's es reparteixen el treball al llarg de la setmana per a satisfer la demanda dels usuaris del menjador. Avui els toca als de Càrites, amb Vicentica Devis al capdavant. El seu no és un treball qualsevol ja que l'experiència que atresora la fa mereixedora de l'elogi de la resta dels seus companys. “He estat en el voluntariat de la Gent Gran, en el de la presó i l'any passat vaig ser dels pioners que vam engegar el primer menjador social”, que va estar funcionant tres mesos per a prémer la necessitat en el municipi d'aquest tipus de servei. “Jo l'any passat vaig detectar fam de debò. No m'imaginava que haguera gent en aquests moments amb la fam que joestic veient”, va explicar.

Tant és així que “els primers dies, que no teníem carmanyoles perquè s'endugueren el menjar, partíem ampolles de plàstic i s'emportaven les sobres per a l'endemà, perquè no havia menjador” ja que funcionava només tres dies a la setmana.

ELS BENEFICIARIS DEL MENJADOR SOCIAL

El servei va destinat a gent sense recursos que viuen bàsicament en casetes de camp on els és impossible cuinar. “Per a mi va ser una experiència forta i dura la de l'any pasat, perquè me n'anava a casa i pensava que a nosaltres realment no ens falta de res, ens sobren moltes coses, i aquesta gent... com pot haver persones que estiguen tan mal, i amb xiquets?”, lamentava Vicentica. El menjador, presta el servei en les instal·lacions de la Escola de la Mar Irla, propietat de la Fundació Bancaixa que ha cedit les instal·lacions per a aquesta fi. Trenta persones acudeixen diàriament a menjar allí, però hi ha 40 “que s'emporten el menjar a casa perquè els xiquets no tinguen la vivència de

veure's en un menjador amb gent major”. Per a Vicentica el treball en el menjador social, igual que per a la resta dels seus companys voluntaris “és molt gratificant. En la meua casa de menuda sempre m'han dit que Déu em jutjaria no pel que he fet, sinó pel que he deixat de fer. Jo m'implique en totes les meues forces per a ajudar als altres, em trobo molt bé”. Però no és ella sola. “En la meua casa en aquests moments tots ens dediquem a la caritat. La meua filla és directora de Càrites Benicarló, el meu fill coordina als treballadors socials de Tortosa, l'altre és comptable i duu els números de Càrites Tortosa, jo dic que en la meua casa som Càrites”, fa broma.

LA FORMACIÓ DELS VOLUNTARIS

Els voluntaris han realitzat un curs de manipulador d'aliments per a poder garantir que estiga tot en perfecte ordre i amb les màximes garanties per als usuaris. Cuinar per a 70 persones exigeix unes mínimes garanties, que els voluntaris compleixen rigorosament. Entre ells destaca el cas de Jean Pierre, un jove de Colòmbia, al que se li van “imposar fer unes hores per a la comunitat i

m'han posat ací en el menjador, per a realitzar el meu treball social”. Per a ell, lluny del que poguera semblar, també està sent una experiència única. “Em trobo alegre i content amb tota la gent. Conec a gent nova i em relaciono més”, assegura. Una jove moldava, voluntària que acompanya a Càrites, pela tomàquets amb diligència mentre assenteix compartint la seua opinió.

El projecte de menjador social ha estat possible gràcies a la campanya iniciada per la regidoria de Benestar Social que, sota el lema Projecte de Cooperació Local, ha recaptat fons gràcies a la venda de calendaris, els donatius d'empresaris de la ciutat i la recol·lecta de propines en els comerços de la ciutat gràcies a unes guardioles solidàries. Cal recordar que en aquests moments a Benicarló existeixen 400 nuclis familiars als quals Serveis Socials els presta ajuda, a més de 90 famílies que estan dins del projecte de Garantia Social per no tenir cap tipus d'ingrés. La major part dels atesos són desocupats, amb una llarga vida laboral que ara es troben que no tenen absolutament res per culpa de l'actual conjuntura econòmica.

PGOU: ACABARÀ ENGUANY LA REDACCIÓ

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló conclourà la redacció del seu Pla General d'Ordenació Urbana enguany. Aquestes són almenys les previsions del consistori, que ha consignat una quantitat en els pressupsos per a destinar-lo a aquesta finalitat. L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va recordar que la partida va encaminada als "treballs de finalització de redacció del document del concert previ. Enguany s'ha pressupostat la part que correspon a la redacció". En aquest sentit, es va mostrar esperançat que "l'any que ve puguem entrar definitivament en tota la documentació del PGOU en tota la seua evolució" per a poder donar llum verda a la revisió i desbloquejar la situació en la qual es troben diferents partides del terme municipal. De fet, associacions veïnals i particulars han reclamat públicament en diverses ocasions durant els últims anys que es concluga la redacció de la revisió del planejament urbanístic benicarló, un tràmit que es va iniciar l'any 2004 quan el consistori va contractar l'empresa Territori i Ciutat com a consultoria i assistència de la realització dels treballs de revisió del PGOU. Al juliol del 2006 es van constituir taules de participació ciutadana, moderades per experts, que van ajudar a aportar punts de vista diferents al document.

L'últim tràmit realitzat en relació al PGOU és la recepció de les modificacions realitzades pel consell després de revisar el document previ que li va remetre el consistori. En aquests punts està treballant l'empresa consultora per a permetre l'adaptació de tots els tràmits necessaris per a la seua aprovació definitiva. Són molts els veïns que depenen de la probació del document per a poder desenvolupar les seues partides. Està per exemple el cas dels propietaris de terrenys en els voltants de la costa nord, que depenen de la resolució d'aquesta tramitació per a veure desenvolupada la zona. És

intenció del consistori reconvertir-la en urbanitzable, però precisament un dels punts que el consell va advertir és la gran quantitat de metres quadrats previstos per a ser classificats en aquest apartat, per la qual cosa el consistori haurà de treballar per a reduir-los. De moment, les intencions són retallar les previsions de partides urbanístiques com la de Sanadorlí, per a mantenir els metres urbanitzables en la costa nord i poder executar diferents projectes en ella. L'ajuntament de Benicarló preveia en el document previ que va remetre al consell un total de 2,5 milions de metres quadrats com urbans, 266.000 com industrial terciari i 7,2 milions de metres quadrats com urbanitzables. En l'actualitat només existeixen classificats dins d'aquest últim apartat un total de 2,7 milions de metres quadrats.

**Benicarló
conclourà la
redacció del
seu Pla
General
d'Ordenació
Urbana
enguany.**

NOVÉ VIATGE A MADRID DE L'ALCALDE PER PARLAR DE LA COSTA NORD

text NATÀLIA SANZ

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, espera viatjar aquest mes a Madrid per a reclamar actuacions en la costa del municipi. L'edil va confirmar que ja ha demanat cita amb els actuals responsables de Costes, als quals pensa consultar sobre l'estat del projecte del Passeig Sud i el de la regeneració de la Costa Nord. Malgrat això l'alcalde va puntualitzar que "l'última vegada que vam anar a Madrid, i amb aquesta ja seran nou, ja vam veure que les intencions eren no fer res" en la costa benicarlanda, malgrat les reclamacions contínues d'actuacions tant des del consistori com per part dels veïns afectats per la regressió de la costa. Domingo també va recordar que existeix una partida pressupostària consignada en els Pressupostos generals de l'Estat, que estan prorrogats, per a iniciar els treballs de construcció del Passeig Sud.

Aquesta obra unirà les actuals Platja del Morrongo i la Platja de la Caracola, i ajudarà a ordenar la façana sud del municipi. Els continus retards en l'execució del projecte, malgrat els esforços del municipi per aconseguir els terrenys necessaris per a executar-los, són altres de les demandes que l'alcalde de Benicarló farà a Madrid. Contestava amb aquest anunci l'alcalde a les crítiques del PSPV local, que li va reclamar actuacions en aquestes zones. "Perquè ho diuen ara,

després d'anys sense demandar-lo al seu Govern?", es va preguntar Domingo, que va recordar que també estan pendents les obres de consolidació i protecció de la façana nord, molt més necessàries que el passeig sud. Així, l'alcalde va anunciar que "tota la documentació està ja a Madrid i esperem reunir-nos en breu per abordar aquestes qüestions".

BENICARLÓ COMPROMESA AMB LA CONSERVACIÓ DEL MEDI AMBIENT

text NATÀLIA SANZ

Benicarló és una de les nou úniques ciutats espanyoles que compleix amb l'Euro baròmetre de l'organització ecologista World Wildlife Fund (WWF). Ho fa gràcies al compromís que va adquirir quan en el 2006, sent regidor de Medi ambient el nacionalista Sergi Pitarch, va promoure una declaració institucional ambiental per la qual la ciutat només compra fusta procedent de cultius sostenibles. La mesura pretén evitar la importació de fusta o productes derivats, procedents de taules il·legals. Benicarló es va avançar així al compliment de la normativa europea que entrarà en vigor al març de l'any que ve, que tipificarà com delictes la comercialització de fusta o productes de fusta il·legal en el mercat de la Unió Europea. La ciutat se situa al nivell dels Ajuntaments de, Gavà, Madrid, Hospitalet de Llobregat, Murcia, Sant Boi de Llobregat, Barcelona, León i la Diputació de Toledo. La UE és un dels majors consumidors de fusta del món. Amb una importació anual de prop de 130 milions de metres cúbics de fusta, la UE té una gran responsabilitat per a garantir que el seu consum de fusta no conduïska a l'explotació il·legal i a la destrucció dels boscos. La fusta és importada de totes parts del món, incloent-hi Rússia, altres països d'Europa de l'est, com Ucraïna i molts països tropicals, on la tala il·legal és una greu amenaça per als boscos.

Les estimacions mostren que encara que s'han produït certes millores en els últims anys, existeixen encara clares anomalies en les xifres de venda, una cosa que podria suggerir una situació d'il·legalitat continuada. Les xifres

estimades actuals col·loquen el valor de la porció il·legal d'aquest sector en 3,8 mil milions d'euros, al voltant d'un 15% del valor total de les importacions. Els governs de la UE tenen una responsabilitat especial per a assegurar que les dues eines principals per a combatre el comerç de fusta i de productes de fusta d'origen il·legal (el Reglament FLEGT i el Reglament del comerç de la fusta de la UE) resulten efectives i s'apliquen. Haurien de reconèixer igualment que la legalitat no és suficient, i que a nivell local, haurien d'implantar uns requisits obligatoris de legalitat i sostenibilitat en les seues polítiques de compra pública. Igualment han d'assegurar-se que compten amb l'entorn correcte per a posar fre al comerç de fusta i productes de fusta d'origen il·legal i no sostenible en el sector privat.

LA CAPELLA JA TÉ CONSIGNACIÓ PER A LA SEUA RESTAURACIÓ

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló destinarà 159.000 euros en la primera fase de la restauració de la capella de l'antic Convent de Sant Francesc. Nieves Eugenio, regidora de Cultura, va explicar que la licitació dels treballs "eixirà en breu, una vegada passe el període d'un mes necessari perquè els pressupostos municipals siguen aprovats definitivament", ja que la partida prové de fons propis del consistori. Eugenio va assenyalar que "hi ha tres empreses de Benicarló que poden optar a realitzar els treballs" ja que coompten amb la qualificació de la Generalitat Valenciana per a realitzar intervencions sobre el patrimoni protegit. En aquesta primera fase dels treballs s'escometrà "la neteja pètra, la de les voltes, es realitzarà la consolidació dels murs i la preinstal·lació elèctrica". En la partida pressupostària habilitada pel consistori també està inclosa la redacció del projecte bàsic de la segona fase dels treballs, que contempla la restauració de les pintures murals que es conserven sota les capes d'arrebossats que es van col·locar damunt quan el convent va ser exclaustrat i dedicat a altres fins. La edil de Cultura va detallar que "anem a demanar l'1% dels pressupostos de l'Estat per a destinar-los a aquesta fi", ja que de segur la factura s'encarirà considerablement a causa de la complexitat dels treballs a realitzar.

El consistori va signar el passat any amb Ashland Chemical un conveni pel la empresa aportarà 70.000 euros per a la recuperació de l'antiga esplendor del recinte. El pressupost d'eixida per a aquesta segona fase és de 200.000 euros, IVA

MÉS ANIMALS QUE ELS ANIMALS

text i foto NATÀLIA SANZ

La protectora d'animals Pro-Galgo Espanya ha denunciat que en els últims mesos ha rebut notícies que persones d'ètnia gitana organitzaven carreres il·legals amb galgos pels voltants de Benicarló. La situació ha eixit a la llum després que es trobaren a almenys cinc galgos parcialment cremats baix del pont de l'AP7, al costat de la carretera de Càlig. Els animals havien mort abans d'intentar calar-los foc, doncs tenien evidències de haver estat escanyats. Baix del palet on se'ls va intentar cremar van aparèixer restes d'altres animals, pel que fonts de la investigació no descarten crims anteriors. Va ser un veí de Benicarló que passejava al seu gos qui es va trobar amb la macabra troballa, desplaçant-se una patrulla de la Policia Local que va donar avis al Seprona. Van ser ells qui es van fer càrrec de la investigació i van descobrir que cap dels animals tenia xip. De moment encara continuen les investigacions.

D'altra part, la Guàrdia Civil ha detingut a un home, veí de Benicarló, per un presumpte delict de robatori amb violència i intimidació. L'arrestat va sostreure una jaqueta a la víctima en una zona d'oci i, quan aquesta perseguia a l'autor dels fets per a recuperar-la, li van eixir al pas tres persones més,

inclos. La direcció d'obra, que està valorada en 14.000 euros, anirà a càrrec de la Direcció general de Patrimoni, que és l'organisme que ha elaborat el projecte de restauració. En aquesta fase els treballs també comprenen l'aixecament i eliminació dels 10 centímetres del paviment de formigó actual, fruit d'intervencions posteriors a la Guerra Civil per a adequar l'espai, per exemple, a cinema. Cal destacar que l'església barroca és l'únic espai de l'antic convent que queda per restaurar, dedicat en l'actualitat a Museu de la Ciutat. El convent de Franciscans Descalços de Benicarló es va fundar extramurs de la població en el segle XVI, en 1578 per Fra Cristóbal de la Plaça. La façana de l'església és barroca, de 1791, i no correspon a l'arquitectura originària del segle XVI.

moment que l'arrestat va treure un arma blanca d'enormes dimensions la qual va posar-li en el coll a la víctima, sotraient-li 150 euros, les claus del cotxe i de la seua casa, així com documentació diversa, causant-li a la víctima lesions lleus i un atac agut d'estress. La denúncia de la víctima va iniciar la investigació de la Guàrdia Civil que ha donat com resultat la detenció del ciutadà marroquí A.I.H., de 32 anys, que ja tenia nombrosos antecedents policials per fets similars. El detingut ja ha estat posat a disposició judicial. La Guàrdia Civil continua amb les investigacions per a localitzar a les altres persones implicades en l'atracament. La detenció la va portar a terme agents de la Guàrdia Civil de Vinaròs.

L'ESTEL LLIURA ELS CARTELLS ORIGINALS A LA FUNDACIÓ CAIXA BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

L'Associació Cultural L'Estel del Collet ha fet lliurament a la Fundació Caixa Benicarló dels cartells originals de la 13ª i 14ª edició.

José Luís Guzmán, Síndic Major de l'entitat, acompanyat de Jaime Bahent, autor del cartell d'enguany, van oficialitzar el compromís adquirit a l'inici de les representacions, fa ja quinze anys. L'entitat lliura el quadre original, que passa a formar part del fons cultural de la fundació, i aquesta ajuda econòmicament a l'associació. "Ens enorgulleix poder ser portadors un any més d'un tros de la Història de Benicarló, a través del lliurament dels cartells anunciadors de la que ja és una tradició en la ciutat", va dir Guzmán. Bahent, per la seua banda, va explicar a Florencio Herrero, president de l'entitat i a Agustín Cerdà, director de Caixa Benicarló, i a la resta de membres del Consell els detalls de la tècnica utilitzada en el disseny de la seua obra. Cerdà es va mostrar satisfet pel lliurament i va assegurar que "nosaltres només som dipositaris d'aquest patrimoni que és de tots els

benicarlondos". La col·lecció completa de tots els cartells originals de L'Estel del Collet, que custodia la Fundació, es podrà veure en l'exposició que l'associació prepara amb motiu del seu 15é aniversari, que celebrarà enguany. L'ampli programa d'activitats que s'estan dissenyant per a commemorar-ho es presentarà en breu. Exposicions, xarrades, concerts i visites guiades són algunes de les accions que prepara L'Estel.

NOMBROSES DEMANDES PER A GESTIONAR EL BAR DE L'AUDITORI

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló s'ha vist obligat a publicar en la seua pàgina web una nota informativa relativa a l'arrendament del bar de l'Auditori municipal. El motiu no és altre que la massiva sol·licitud d'informació en relació amb la citada contractació, després que el local quedara tancat al públic al rescindir-se el contracte amb l'anterior arrendatari per falta de pagament. En aquests moments, s'estan finalitzant la tramitació de l'expedient de Contractació Administrativa i en breu podria eixir a licitació. Cal destacar que l'arrendament, contràriament al que es venia realitzant en aquests anys, eixirà separat de la gestió del servei de bidell de l'Auditori Municipal. Fins ara l'arrendatari del bar era també l'encarregat de realitzar les tasques de bidell en l'Auditori Municipal, anant amb compte de les instal·lacions i sent l'encarregat de gestionar l'espai i el seu manteniment. La mala experiència dels últims anys, per la deixadesa a la qual s'havien sotmès les instal·lacions, ha fet recapacitar al consistori, que traurà a licitació els dos serveis per separat.

En el cas del bar, la fiança que se sol·licitarà serà més elevada que en anteriors contractacions, ja que no es gestionarà l'Auditori. La persona que opte a la gestió del servei de l'auditori percebrà un sou del consistori per realitzar els treballs relacionats amb el lloc de treball, i que inclouen l'assistència tècnica a determinats espectacles, produïts bàsicament per entitats locals. La seua consignació va ser

aprovada en els pressupostos municipals la passada setmana, i ara cal esperar a l'aprovació definitiva dels comptes per a traure a licitació el servei per primera vegada en el municipi. No serà necessari aquest tràmit en el cas de l'arrendament del bar municipal, ja que no depèn dels pressupostos per a eixir a licitació. Així doncs, el consistori espera que en breu finalitze la redacció del plec de condicions per a poder realitzar aquest tràmit i tornar a posar en servei una cafeteria molt utilitzada pels veïns de Benicarló.

OFERTA EXPOSITIVA I CULTURAL A BENICARLÓ

text i foto NATÀLIA SANZ

El MUCBE acollirà enguany 34 exposicions en les diferents sales que disposa l'edifici. Lorena Luján, tècnica del museu, va detallar que "sempre es tracta que les exposicions siguin variades i per a tot tipus de públic. Oferirem exposicions de ceràmica, pintura, instal·lacions, collage i fotografia. També haurà exposicions més didàctiques, científic o històric". Aquestes últimes, va assegurar, "són les millors per a realitzar tallers didàctics per als escolars com per a famílies en els caps de setmana". Luján va anunciar que entre les exposicions més destacades es troba la del Museu de Prehistòria de València denominada "Pobles abandonats", que de forma didàctica dona a conèixer l'èxode rural, un fenomen destacat en l'interior de Castelló. Una exposició de ceràmica de tres ceramistes de Barcelona de llarga de reconeguda trajectòria, s'inaugurarà a finals de març, mentre que a finals de juny arribarà "Els invents del TBO" i els seus dibuixants, de l'Obra Social Unim. Per la seua banda la Junta Local Fallera muntarà una exposició en els mesos d'estiu, per a donar a conèixer la festa de les falles als estiuejants. "Per a finalitzar l'any arribarà una exposició que fa temps volíem portar a Benicarló, de l'Obra

social La Caixa, Per nassos", va anunciar Luján. A més les sales del Mucbe acolliran les tradicionals exposicions del concurs de primavera de dibuix i pintura, el de fotografia i la Bial de Pintura Ciutat de Benicarló.

La regidora de Cultura, Nieves Eugenio, va fer balanç de les activitats desenvolupades pel museu el passat any i va revelar que "es van oferir 38 exposicions" repartits en els diferents espais culturals que té el municipi. En total, les van visitar 38.852 visitants. A més es van realitzar en el MUCBE 28 activitats (concerts, recitals, presentacions de llibres i rodes de premsa) i es va cedir la sala de premsa per a un total de 67 activitats. També va anunciar l'edil de Cultura la nova proposta de la seua regidoria, que es va iniciar dijous passat en l'Edifici Gòtic amb la projecció de pel·lícules de cinema clàssic. La proposta es realitzarà el segon dijous de cada mes durant tot l'any i les pròximes que s'oferiran són "El lladre de bicicletes", "Toro salvatge", "Senderes de glòria", o "La finestra indiscreta", entre unes altres. "Pretenem amb això ampliar l'oferta cultural i dinamitzar un espai, just en el centre de la nostra ciutat, mostrant una sèrie de pel·lícules que han estat importants en la història del cinema i la societat de l'època", va dir Eugenio.

Asemblea informativa a l'IES Ramón Cid

text i foto BG

El dia 20 entre les 21 i les 23 hores, vam realitzar l'assemblea informativa a l'IES Ramón Cid. Els professors, professores, pares, mares i alumnes assistents vam dialogar enmig d'un ambient reivindicatiu i agradable, intercanviant i escoltant les opinions de tothom, exposant les conseqüències que les retallades en el sector docent i en altres sectors públics tindran per als seus fills en

concret, i per a la societat en general, i proposant mesures i accions que puguen portar a millorar la situació.

Vos recordem que dijous de la setmana vinent (dia 1 de març) la plataforma del Baix Maestrat es manifestarà pels carrers d'Alcalá de Xivert a partir de les 18,30h. Així mateix, continuem convidant a les mobilitzacions a tots aquells que sentim que amb aquestes retallades es retallen i agredeixen els seus drets i els dels seus fills.

HORRORIS CAUSA

La màxima institució acadèmica, la respectiva *anima mater*, atorga el màxim reconeixement als seus "fills" més significats, amb la condició de doctors: *doctor cum laude* o *doctor honoris causa*, en tractar-se d'un egressat excel·lent propi o forà. Però des de que Camps –el declarat "no culpable" (!?) per un jurat "popular"- ha presentat la "seua"

tesi doctoral a la "Miguel Hernández" d'Elx –que arrosseguea l'estigma de ser la universitat del PP valenciana-, aquell tràmit s'ha convertit en una nova modalitat de burla grotesca a la institució acadèmica: la de doctor *honoris causa*.

I és que tot el què toca el PP –governos, universitats, tribunals...- ho denigra i perverteix.

Marc Antoni Adell

MINISTRE O ALUMNE?

Sentint les declaracions del nou titular d'Educació, a u no se li acut res més que dubtar si el tal Wert és ministre –suposadament adult i entenimentat- o alumne –imadur i curt de gambals -. Perquè el seguit de despropòsits, manipulacions i lleugeresses que ha deixat anar en només 24 hores no tenen precedent. O sí: només comparables als despropòsits, manipulacions i lleugeresses amb què la sra. Aguirre ens obsequià, en el seu curt temps de ministra del ram.

I encara caldria afegir la complaença i el servilisme amb què el tal ministre de Rajoy i de cognom estranger, s'ha afanyat a assegurar i consolidar la confessionalitat –ultra catòlica, *of course!*- del sistema educatiu espanyol, la qual cosa –com era d'esperar i tal fou la intencionalitat del funcionari- li ha valgut la benedicció de la cúpula episcopal, també espanyola.

El sr. ministre hauria de cursar –urgentment- ni que siga fins al 3r d'ESO, per entendre alguna cosa i saber de què parla.

Marc Antoni Adell

Vergonya, indignació i dictadura

Aquesta setmana els valencians ens hem sentit una mica avergonyits per la nostra situació global. El Partit Popular ha fet tota una declaració d'intencions sobre com gestionarà la policia espanyola. Les primeres víctimes han estat els estudiants de secundària i batxillerat de l'IES Lluís Vives de València. Les protestes prenen un caire més agressiu i es materialitzaven en talls esporàdics del carrer Xàtiva del Cap i Casal. La senyora Sánchez de León decideix amollar als gossos i reprimir unes protestes que creixien per moments, sense pensar que la repressió engendra resistència i més mobilització ciutadana. Un clar exemple és la participació en les protestes, el primer dia tan sols podiem veure estudiants, mentre que després de les detencions es van començar a sumar pares, professors i polítics de primer ordre. La jugada del PP no havia sortit com esperaven, així que es va posar en marxa el pla B, duplicar el nombre de gossos i dotar-los de bales i gasos lacrimògens. A més a més les detencions van ser d'un total de 20 persones fins al diumenge 19 i més de 10 persones van tenir que rebre assistència mèdica.

La setmana començava calenteta, València feia olor a mobilització, les xarxes social feien fum i el boca a boca circulava com la pólvora. A la tarde m'ha arribat una trucada que no volia rebre, "Company, a València estan repartint pals als estudiants". Al vespre a Tarragona i Barcelona s'han convocat concentracions de protesta per la repressió policial a

València. Acabo aquest text sense saber el que passarà demà dimarts 21, però les protestes pareix que es repetiran. Un bon preludi és la tancada a la facultat de Geografia i Història de la Universitat de València. Per últim tan sols dir que tots els estudiants i el personal docent de les universitats del país tenen una cita el dia 29 de febrer per a deixar clar que no ens deixarem retallar. Tanmateix animo als estudiants de la comarca a que participen de les assemblees als instituts, és un sa exercici de democràcia i una forta arma contra l'atac a l'ensenyament públic.

Un estudiant en lluita

EDITORIAL

822

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

La gratificació del voluntari

Quan se'ns ensenya una activitat solidària, en la majoria dels cassos, quasi sempre es fa des del punt de vista de l'administració per allò que és qui, normalment, fica els recursos i necessita "la foto" per engrandir el seu currículum. Des de La Veu, aquesta vegada, hem pensat que calia fer-ho des d'una altra perspectiva, des d'una perspectiva

estricament solidària i quina manera millor de fer-ho que donant veu als protagonistes veritables de la fita solidària, a qui, de manera desinteressada treballa pels altres: els voluntaris. Vaja per endavant des d'ací la nostra estima més sincera per a tots ells.

Ens trobem en el menjador social de Benicarló que s'ha convertit en el cau de cultiu d'aquesta solidaritat ben entesa que, gràcies a diverses aportacions, però sobretot al treball desinteressat dels voluntaris, apropa un plat de calent a moltes famílies a les quals la conjuntura econòmica actual, pràcticament, havia desnonat. Mig centenar de persones voluntàries són les encarregades de fer possible aquesta realitat entre calder, cassola o plat.

No ens coneixem Vicentica, Maria, Jean Pierre, Miguel, Rosa,... tots eixos voluntaris que no tenen nom, que no surten a la foto però que ací estan, gràcies. Moltes gràcies.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: als estudiants del nostre país, sobretot als de l'IES Lluís Vives de València que s'han convertit en l'avantguarda del crit contra les retallades de tot allò que és públic. Els estudiants sempre ens acaben ensenyant a tothom el camí que cal recórrer perquè les nostres llibertats no ens siguin trepitjades. Han tardat però ací estan. Ara ens toca als adults mirar una mica al nostre espill passat per adonar-nos que els cal el nostre suport. I és que ben poc ha canviat el nostre país des del final de la dictadura... que sembla ha retornat amb força. És hora del canvi! És hora de sortir tots al carrer!

Panissola: per a les forces represores i violentes del nostre país i els seus polítics acòlits. Les imatges de televisió sobre l'actuació brutal i salvatge de la policia contra el "enemigo", estudiants de secundària a València, no deixen lloc al dubte fen bo el rètol que trobem pintat a una de les façanes del col·legi de les monges, i a d'altres indrets del nostre país, "Espanoles: Franco ha vuelto". Ací encara no l'han llevat. Alguns, desgraciadament, se mblen contents.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·L-

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS
JM. S.

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2012)

Nom	Cognoms
Domicili	
Població	CP
Correu electrònic	Telèfon

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura; _____ a dia ____ de _____ de 2012

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA
ADREÇA
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE
CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, ARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Pressuplof

Un tafaner que s'avorria (molt avorrit estava per fer el que va fer), es va empassar l'altre dia el ple de pressupostos de l'Ajuntament de Benicarló per la tele pensant-se que ací són tan guerrers com al poble veí del nord, on es diuen la pell del porc, sense cap mena de miraments i li fan passar una estona agradable al respectable. Però... no va poder ser així. Els polítics d'ací, si una cosa tenen és que són més sems que una sopa sense sal. Tot i que va haver-hi moments, més o menys tensos, la cosa no se'n va sortir de mare. Això sí, encara li estem pegant voltes a què es referia el Salao, ara regidor Serrano (el càrrec és el càrrec), el de les peles, amb la frase "hem fet un pressupost real, basat en fets reals" i "de manteniment", perquè allí tots menys ell mateix, van tindre molt clar a què es referia. Ell no va ser capaç de concretar-ho.

Pressuplof (2)

Ara, tot i que els tafaners de números no n'entendem massa, i encara que sabem sumar i restar, no hem aconseguit traure l'entrellat (deven ser soques de mena, en això de la política), de com és menja que en un pressupost d'una partida (que no de cap joc de taula, suposem), de 75.000 euros per a la regidoria de Desenvolupament Local i Promoció Econòmica, 36.000 siguem per a xerrades i la resta, segons va dir el mateix regidor Serrano, per el desenvolupament dels "nombrosos viatges que està fent l'edil a València, que està treballant molt", en referència al cap d'aquesta àrea. I és que hem fet una resta ràpida, 75.000-36.000=39.000 (això encara ho sabem fer), i només podem inferir que deu ser perquè cada vegada que va a València agafa primer l'EUROPET (ací d'AVE no en tenim), en *bussines*, com no, fins a Castelló i allí, l'avió, a l'aeroport del "abuelito", amb el

text LA COLLA DE TAFANERS

burrovió, fins a València. Això sí, dia sí, dia també, que deu tenir molta faena. Li haurem d'enviar el Xavi Castelló perquè en faça un *Veriueu-ho*, no?

Pressuplof (3)

No tenim del tot clar si el regidor Serrano es va assabentar que realment estava en un ple de pressupostos i no a l'oficina del tresorer esperant a vore si algú acudiria a auxiliar-lo. I és que cada pregunta de l'oposició la contestava amb respostes com les de dalt o dient que esperaren un moment que buscava el paper, si el trobava, que feia referència al que li preguntaven... I allí que el veies remenant papers i més papers buscant no sé sap què perquè, passats uns minuts, no aclaria res o t'amollava una parida com la dels viatges. En resum, que no semblava tindre ni la més remota idea del que tenia entre mans. Cada vegada que li preguntaven alguna cosa havia d'anar regirant papers i més papers i d'allí no sortia. La sort va ser que l'oposició, encara que li va repartir algun que altre calbot, va estar prou tova. Es va notar en falta un pes pesant (no en el sentit literal), com el regidor Sánchez, que segons tenim entès

estava de vacances. De segur li hagués tret els colors i alguna cosa més a tant de desficiari pressupostari. Són les maneres de qui se sent autoritzat per la majoria absoluta a passar-se usos i costums per l'arc del triomf i a creure que té patent de cors en tots els àmbits de la vida col·lectiva.

Pressuplof (i 4)

Última hora!!! TuuuT, TuuuT!!! el regidor de les peles, el de dalt, com n o n'havia tingut prou, va convocar roda de premsa, sis dies després del Ple de pressupostos, per a parlar... (suposadament) de pressupostos. I nosaltres que, suposàvem, se'ls hauria estudiat (als pressupostos ens referim), encara que siguera a bou passat? Doncs, ni per eixes. Molt de suposar, que res suposava, que tornaria a repetir el mateix: criticar els socialistes mentre remenava i es perdia altra volta entre els mateixos papers. Suposem que no deu cobrar per aquesta faena? O és molt de suposar?

PaPeo

Com xiquets! Mireu-los, s'han fet la foto després d'una bona pupussa! ¿Coneixeu al del final a la dreta,

ve de la pàgina anterior

gratant-se el bigoti o contant-li a algú per mòbil com estava de ben acompanyat? És l'inefable Mundo! Mira que el trobem a faltar, dit ara sense cap ironia. I a primera línia tenim un dels ninots indultats... El presi Fabra havia convidat el grup parlamentari popular el dia 14 a un dinar per demanar-los "implicación y compromiso", perquè això òbviament no els ho podia demanar per twitter, amb un correu electrònic o amb una circular, i per dir-los que, igual que els corders de la *Rebel·lió dels animals* d'Orwell, han de ser "los altavoces (...) de las medidas adoptadas por el Gobierno en esta situación complicada". Per si no ho sabien.

En companyia d'Echanove

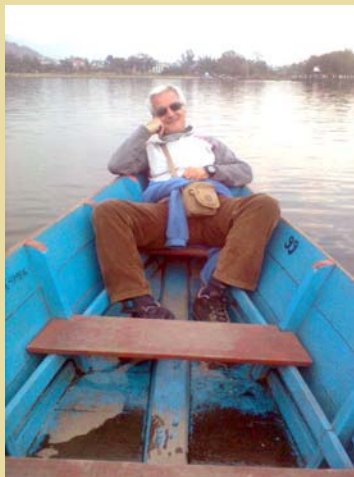
A Juan Echanove, l'actor, l'han nomenat Ambaixador de les oliveres mil·lenàries del Sènia. De fa un temps, l'home s'ha convertit en un reputat crític gastronòmic, molt, molt ben valorat pels qui entenen d'estes coses. Així que la Taula del Sènia s'ha apuntat un bon punt al contractar-lo. El cas és que divendres va vindre a Ulldecona a visitar les oliveres. I va escriure al seu carallibre: "Viajo en el AVE camino de Tarragona. Voy a la Comarca del **Senya** a ver con mis propios ojos y palpar con mis propias manos LOS OLIVOS MILENARIOS DE LA TAUOLA DEL **SENYA**". Algú a qui li havia fet mal

la vista li va respondre: "Senia, Juan, se escribe Senia... bienvenido y disfruta de un espectáculo único: las oliveras milenarias y todo el cariño de los q han conseguido recuperarlas". Arran d'això, els periodistes de la comarca, que no perden el temps, van fer la il·lustració que podeu vore ací al costat i li la van acabar enviant al correu privat, que ell prèviament havia facilitat. Tot este tafaner és només per demostrar que al món encara queda gent amb categoria i sentit de l'humor, tot i ser un dels personatges més importants del panorama cultural espanyol.

Sí, això mateix que esteu pensant: *igualicos* que els nostres polítics... que han de dir sempre l'última i no s'eiquoquen mai.

Jubilació al Nepal

Com passen els anys i com creixen els pèls! Sembla que fa quatre dies que vam començar i ja tenim jubilats a la casa. Mireu la foto del col·laborador de *La Veu* que més vegades ha fet a peu el camí ral que uneix el Nepal i Sant Jaume de Galícia. Ara que començava lo bo al món laboral va ell i salta la barrera per a mirar des de la terrassa com els altres correm davant els grisos (que no van de blau, vos ho fa la vista: van de gris!) per assegurar-nos la nostra jubilació. El trobaran a faltar mares i pares i xiquets a l'escola benicarlanda, on durant molts anys ha estat un actiu insubstituïble, però ho guanyaran els lectors ja que podrà ampliar la durada de les seues estades al Nepal i fer-

nos-en la crònica mentre hi quede neu a les glaceres.

Votacions carnavaleres

Debat tafaneril per vore quin és el millor carnaval del país... i si cal votar o no al del poble del costat. La deliberació és intensa fins arribar al punt que algú ha proposat de delatar-lo als de l'univers si un o altre dona el vot als del Cervol. Ja sabem que són capaços d'eixir al carrer en pijama, de despullar-se la nit més freda de l'any, de repetir més de dos-centes vegades seguides sense ruboritzar-se el nom sagrat del seu poble, de fer passar per locals uns llangostins pescats vés a saber i per fresc el congelat... ja sabem que sí que són espavilats, però d'ací a haver de votar-los com a millor carnaval del país... Home, sempre és millor l'original, no?

Treball asèptic

Farà uns quants dies un tafaner va vore l'entrevista que li van fer al nostre alcalde al *Levante*. I diem va vore perquè com de les respostes a les preguntes que li van fer no en vam traure massa suc, ens vam fixar en la seua taula de treball. Un ordinador PC amb pantalla apagada, una taula neta de papers i una carpeta d'expedients com

FOTO: La Filoxera

ve de la pàgina anterior

col·locada per omplir i posar al damunt les mans l'alcalde per a la foto (com aquelles que ens feien fa un grapat d'anys quan érem menuts). Aquella era una "taula de treball"? Si semblava més neta que una taula de quiròfan... abans de posar-li el malalt!

U, pé i dé

El diumenge, tocant del quiosc de Muchola, hi havia muntada una paradeta d'UPyD repartint globus i fullets informatius. Imaginem que

devien tindre la preceptiva autorització i que estaven al corrent del pagament de les taxes corresponents per ocupació de via pública, suposant que les agrupacions polítiques tinguen estes obligacions i no actuen com un "mantero" més. El fet és que a les mans del tafaner va arribar-li el paperet i quan va vore que estava escrit únicament en la "llengua del imperio" va reular i va demanar per la versió en la llengua perifèrica. La resposta va ser categòrica: se'ns han acabat. El tafaner es pregunta si la cèl·lula local de Toni Cantó va errar en el volum d'exemplars en

"vernáculo" a repartir o si, directament, se li'n van fotre a la cara. Què trobeu? A Benicarló han fet números i volen traure el morro... Això és bo: que surta l'extrema dreta, que se'ls veja la cara. Que erosionen el PP... Però segur que és bo? No és bo, no. Per a nosaltres no és bo. Si el PP veu que aquesta gent té alguna cosa a pelar amb el conflicte lingüístic, per tal de no perdre cap vot tornaran a burxar (més) en el tema de la llengua. Ah, quin fart de riure Álvaro Pombo damunt d'un bocoi bramant com un boig u, pé i dé, u, pé i dé! Al *tanto* que baixen catxes!

El tio Fredo

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

En la línia de portar a Benicarló personatges destacats de la música valenciana, l'Associació Cultural Alambor va organitzar divendres passat un recital del tio Fredo. Ens vam trobar al local de la Penya Setrill un bon grapat de gent per a veure aquest curiós artista de Xàtiva. El tio Fredo, que és conegut per molts sobretot pels vídeos que té penjats al YouTube i alguna aparició que ha fet en televisió, practica un estil de cançó i d'espectacle realment inclassificable.

Armat tant sols amb un guitarró, des dels seus més de dos metres d'alçària i amb una veu potent, el tio Fredo canta cançons sense cap pretensió. Pren la música d'alguna cançó coneguda, sense manies (des de Bruno Lomas fins a Paolo Conte, poca broma), l'adapta a ritme de guitarró i li posa una lletra feta a mida. I és en la lletra on troba la seua inspiració satírica costumista, fins i tot gastronòmica: "El rock de la paella" i "El blues de l'allipebre" són dues de les seues cançons més conegudes.

Però no és només això. El tio Fredo s'arrela en una profunda tradició satírica valenciana que li permet passar de versionar Al Tall o Pep Gimeno "Botifarra" a contar acudits com si fos una reencarnació de Don Pio. Sense transició. O directament a narrar històries en vers popular, de to humorístic, és clar, que el fa semblar un joglar, però un joglar que du a l'esquena tots els referents valencians, tant de forma com de contingut. Evidentment, es deixa anar cap a la sorneguèria, cap al riure de sal grossa i les sortides de sainet.

Però compte, que aquest tio Fredo de sobte pren la

Exilis

versió que Paco Muñoz va fer del poema "Vora el barranc dels Algadins", de Teodor Llorente, i la toca amb uns canvis en la lletra que l'omplen de crítica social actual, com qui no vol la cosa. O agafa la mítica "Lladres", d'Al Tall, i la canta amb una força renovada, que ens fa adonar de la trista actualitat de la cançó. Alerta amb el tio Fredo, que porta càrregues de profunditat inesperades.

Un veritable *showman* popular, el tio Fredo. Un personatge que demostra, també, la vitalitat i la força potencial de la cultura valenciana.

Carnestoltes liberal

text JOAN HERAS

Ara ja estem de ple a la quaresma segons el calendari cristià, si bé a nivell social ja fa força temps que vivim en un moment de restriccions i contriccions de tota mena —especialment en drets fonamentals com la sanitat, la feina, l'ensenyament, l'habitatge, etc. Ben de pressa passaran els quaranta dies i arribarà, ja en plena primavera, la Setmana Santa amb tota la càrrega de mort i d resurrecció de Crist. Però la quaresma social no sembla que tingui tan clara la seva fi.

Però abans de la quaresma, com marca la tradició, el naixement, l'expansió efusiva i la mort ben plorada del senyor Carnestoltes ens ofereix un espai de gresca, de canvis de papers, de legítimes confusions que ens ha de donar aire per afrontar els imminents rigors que la contenció i la meditació ens ha de marcar, com a mínim, els propers quaranta dies. Està clar que podria recórrer a l'opinió comuna que això del Carnestoltes ara ja no té massa gràcia perquè, si ens ho mirem bé, cada dia és carnaval en el nostre paisatge quotidià, polític i televisiu. Però més enllà de la festa i la disbauxa, no deixa de tenir certa gràcia que just el cap de setmana en què el senyor Carnestoltes ens convida a omplir els carrers de disfresses, d'equívocs, de malentesos volguts i divertits, resulti que un grupat de dirigents del PSOE hagin deixat despatxos, cotxes oficials i agendes plenes de reunions importants i hagin buscat en el fons de l'armari la disfressa de ciutadans de peu, fins i tot de treballadors descamisats, per sortir al carrer i participar activament en les massives mobilitzacions contra la reforma laboral que vol portar a terme el govern del PP. Quants anys fa que no sortien al carrer per manifestar-se? Com veien els carrers i la gent que s'hi manifestava quan vivien còmodament tancats en les poltrones del poder i tiraven endavant reformes laborals si fa no fa tan dures com l'actual?

Fronteres

I tampoc sé si he d'atribuir a la casualitat el fet que el PP decidís fer el seu congrés el mateix cap de setmana de Carnestoltes. Potser pretenien contrarestar la força d'una festa que no agrada gens a l'ortodòxia catòlica o potser, en un acte d'honestetat fet des de la comoditat de qui té el poder absolut, peti qui peti, han volgut oferir la seva pròpia visió de la festa. Veure, per exemple, a una Alicia Sánchez Camacho tan feliç, tan al·tiva, com una faraona que sap posar les coses al seu lloc en un territori tan desagradable com Catalunya té la seva gràcia perquè no sabem fins a quin punt està parlant de veritat o està representant el seu propi personatge. I també resulta carnavalesc sentir un alt dirigent del partit defensant apassionadament la necessitat de mantenir el caràcter cristià del partit en la seva definició de principis perquè aquest cristianisme clar els situa en la línia del liberalisme democràtic en la qual s'inscriuen. Sorpren aquesta defensa de la relació estreta entre creences religioses i creences polítiques perquè precisament sembla que la modernitat es defineix per separar la religió i la política. John Locke, un dels pares del liberalisme polític, ho tenia ben clar: Estat i Església, política i religió, no poden anar de bracet d'una manera tan clara. Poden estar relacionades en la dimensió personal per articular una manera d'entendre la vida, la societat, el món, està clar, però no poden relacionar-se d'una manera explícita en el fer polític. Aquesta vinculació de cristianisme - evidentment d'una determinada manera d'entendre el cristianisme - tan unida a la política ens sona a integritisme perillós. Però no ens atablem: ¿qui ens pot assegurar que aquestes declaracions són serioses o són una aclucada d'ulls a la festa que omplia els carrers?

Ai, pobre senyor Carnestoltes, que potser també és víctima d'aquesta societat on cada vegada sabem menys qui és qui, què és què. De moment, i fins l'any que ve, que descansi en pau.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Veig amb cert goig, i en moments fins i tot amb certa esperança, que la gent es comença a agarrar al peu de la lletra allò que deia el poeta de "sortim al carrer". Dimecreros decebuts, adolescents enganyats i desenganyats, pares indignats, professors fartets. Hi ha qui es pregunta de què valen totes aquestes exterioritzacions de descontent. Generalment les persones a les quals van adreçades les protestes es passen per l'arc del triomf crítics, pancartes i pancarteros. Jo, senyora meua, crec que sí que tenen alguns profit aquestes manifestacions. Si en són molts els que reclamen, però molts molts i moltes vegades, és possible, només possible, que a aqueixos de l'arc del triomf se'ls comence a tallar una miqueta la digestió. És poqueta l'aspiració, però cada dia va creixent —no hi ha més remei— el nombre de persones que pensen que ja n'hi ha prou, collons, ja n'hi ha prou. M'ha cridat l'atenció que la crònica de la seua reportera Sanz sobre la manifestació que una part important del sector públic va protagonitzar ací a Benicarló, faça referència a un veí que va increpar es veu que amb males maneres els qui passaven per davant d'ell. Però, centrem-nos, qui era aquest valedor dels interessos de la pàtria que —es veu, repeteixo— amb tant d'entusiasme repartia botifarres a tort i a dret mentre proferia insults i posava en dubte la capacitat de treball de mestres i metges? Segons m'han dit, i no m'han enganyat, qui així es va comportar va ser el senyor Francisco Roca Boquera, empresari d'un família oriünda de l'Hospitalet de l'Infant, conegut per la seua vinculació a

l'esport local i conegut, es veu també, per altres coses... com ara les seues activitats al capdavant d'una associació gastronòmica, que ningú malpense, per favor.

Igual la setmana passada me'n vaig passar amb el tema de les falles. Des d'ací, com si jo fóra un Pepe qualsevol del Reial Madrid, demano disculpes a tots aquells que s'hagen pogut sentir ofesos. Demano disculpes amb la mateixa sinceritat que li les va demanar el valent defensa brasiler a Messi, de veritat. Avui només voldria ferlos una reflexió als responsables de les falles perquè veig que les coses vénen mal dades. Mire vosté, si a València a un grup de joves els va córrer l'estopa de valent per haver intentat tallar un carrer durant uns minuts, què no els pot passar als nostres fallers per tallar deu, quinze, vint carrers durant quinze o vint dies? Per favor, que s'ho pensen abans de plantar cap d'aqueixos casals que igual ve la senyora Sánchez de León i me'ls esbatussa a tots. I no ho voldria, crega-s'ho.

Més coses. La Flama de la llengua ha vingut a Benicarló. Una flama, una miserable flama. Ací, perquè la llengua —la nostra vull dir— es conserve el que cal és una foguera més gran que la de sant Antoni. Fa feredat anar pel carrer i comprovar com el nostre jovent s'expressa en exclusiva en espanyol. Nouvinguts, nadius i visitants, la llengua de l'imperio s'ha acabat per imposar. Em sorprén com encara hi ha gent que es puga creure que no està tot perdut quan està tot perdut, no sé si m'explico. Veig que sembla el Dani Sánchez Llibre del Crackòvia... Tot perdut, tot perdut.

I ja no tinc ganes de res més. Ah, sí, veig que l'abocador ja està en dansa. Què se n'ha fet de les plataformes? Què se n'ha fet del projecte ecològic i barat del senyor Cuenca? Mire, el mateix que ha passat amb tot el moviment que hi ha haver en contra d'aquesta obra passarà amb tot el moviment que hi ha ara contra retallades i abusos diversos. Vindran les votades i tornarà a guanyar el PP per golejada. I si no, al temps...

El benicarlando del Vila-real, Sergi Miñana

text i foto GREGORIO SEGARRA

Sergi Miñana és, juntament amb Marc Maluenda, ambaixador del futbol base benicarlando en l'escola del Vila-real CF. Té 10 anys i pertany des de fa un al "submarí groguet". Actualment juga en l'Aleví de 1r any en el Grup 1r del Campionat Autonòmic de València. Va començar a jugar en l'escola del Benicarló Base Futbol amb tan sols 5 anys, en la categoria "mini" i ja en el primer any de pre-benjamí va passar a jugar amb els de 2n any. Tant en la categoria pre-benjamí com en la de benjamí va guanyar el trofeu al millor jugador en el prestigiós Torneig de Futbol Base de les Terres de l'Ebre. Sergi viu per al futbol però no descuida els estudis, fent 5é de

Primària en el Col·legi La Consolació de Benicarló, és del Barça i es mira en l'espill del "trident màgic": Messi, Xavi i Iniesta, per a seguir millorant com jugador. I no és l'únic futbolista en la família, atès que el seu pare ja va jugar com afeccionat i el seu germà major, de 14 anys, juga en el Benicarló Base Futbol i ja va ser preseleccionat per a la Selecció Valenciana de futbol-7 i actualment està realitzant proves per a la de Futbol-11. Els caps de setmana, Sergi es queda en la residència per a joves de la Ciutat Esportiva del Vila-real i ja ha participat en diversos tornejos de prestigi nacional, com el celebrat aquest estiu a Barcelona, on va jugar contra el Barça i l'Espanyol Ànim Sergi i que segueixes progressant com esportista i com a persona amb el mateix èxit que estas tenint fins ara!

Sergi Miñana és, juntament amb Marc Maluenda, ambaixador del futbol base benicarlando en l'escola del Vila-real CF.

VII TIR Y ARROSSEGAMENT DE LA FESTA DE LA CARXOFA

text i foto GREGORIO SEGARRA

El passat cap de setmana es va celebrar a Benicarló el VII Tir i Arrossegament de la Festa de la Carxofa i que puntuava per a la Lliga Federació. Les cavalleries guanyadores van ser:

- 1a Categoria: "Clay" de Francisco Ferrer (Alzira)
- 2a Categoria: "Willy" d'Antonio Senar (Benicarló)
- 3ª Categoria: "Lleuger" de Manuel Alegre (Castelló)
- 4ª Categoria: "Titanic" de Manuel Cervera (Turis)
- 5ª Categoria: "Rogante" d'Andrés Serrat (Benicarló)

Trofeu Carxofa de Cristall al major recorregut "Rogante" d'Andrés Serrat, amb una marca a Meta de 6'45 metres.

La prova es disputà amb òptimes condicions climatològiques en el circuit instal·lat a la plaça Extremadura cosa que va possibilitar l'assistència de gran nombre d'aficionats.

El Club Natació Benicarló continua ben amunt

text i foto CNB

Nou desplaçament del Club Natació Benicarló a la piscina olímpica de la Salera a Castelló per a disputar el Control Provincial 7 aquest passat cap de setmana 18 i 19 de Febrer de 2012 en piscina de 50 m en sessions en vesprada del dissabte i matí del diumenge.

Un equip millorat físicament que va acudir a la cita amb la seua gran basa, un equip molt endollat en l'aigua que es va col·locar en les primeres posicions en gran quantitat de proves, guanyant-ne 5, juntament amb als 3 segons i 7 tercers llocs. També destacar les noves marques assolides per Meritxell i Lucía en els 800 m lliures en piscina de 50 metres, tot un record en el rànquing històric del Club.

L'equip femení liderat per Meritxell Sospedra que va ser la 1a en els 800 m lliures amb un crono de 10:09.51, 2a en els 200 m estils i 3a 100 m papallona; Lucía Piñana 1a 200 m lliures 2:19.46 i 2a 800 m lliures; Nerea Sorando 1a en els 200 m esquena i un crono de 2:37.87, 2a 200 m esquena i 3ª 50 m esquena; Irene Sorando 1a 200 m papallona 2:42.85 i 3a 50 m papallona.

L'equip femení va estar compost per: Meritxell Sospedra, Lucía Piñana, Marta Valdearcos, Irene Soriano i Nerea Soriano.

VII TORNEIG DE LA CARXOFA

text i foto CHB

Aquest cap de setmana es celebrava la setena edició del Torneig de la Carxofa de Benicarló, en categories benjamí i aleví. En categoria benjamí lluitaven pel títol LA JANA, TRAIQUERA i els CEIP RÒDENAS i CEIP MARQUES DE BENICARLÓ. Al final, va ser LA JANA l'equip que aconseguia el preuat trofeu. Els resultats van ser, en SEMIFINALS: RÒDENAS 8- LA JANA 23 i TRAIQUERA 11- MARQUES 5

El partit que decidia el 3r i 4t lloc enfrontava els dos CEIP de Benicarló. El resultat va ser RÒDENAS 18- MARQUES 6, i en la GRAN FINAL LA JANA aconseguia guanyar el TRAIQUERA, convertint-se en el campió d'aquesta edició.

En categoria ALEVÍ eren diversos equips els que lluitaven per la CARXOFA 2012: CANET LO ROIG, LA JANA, TRAIQUERA, CH BENICARLÓ, CEIP FRANCESC CATALÀ,... Equips que s'enfrontaven en eliminatòries i anaven caient del torneig. Arribant a la gran FINAL les esquadres de LA JANA i de TRAIQUERA. I, veritablement, el partit va estar molt igualat, demostrant tots dos equips que hi ha handbol de

L'equip masculí liderat per Joan Ferran Barrachina va quedar 1r en els 200 m papallona 2:15.92, 3r 50 m lliures, 3r 100 m lliures i 3r 100 m papallona; Carlos Fuente 3r 200 m papallona; Alberto Año 3r 100 m esquena i Ferran Marzá 3r en els 200 m esquena.

L'equip masculí va estar compost per: Carlos Fuente, Joan Ferran Barrachina, Alberto Año, Albert Astor, Jordi Curto, Ferran Marzá y Marc Avila.

futur en la Comarca. I un handbol de molta qualitat. Els Trofeus als finalistes els van lliurar el Regidor d'Agricultura i el regidor d'Esports. A més, el Torneig entrava dins de la lliga escolar, que a la seua tercera jornada deixà la següent classificació:

En categoria BENJAMÍ:

- 1er LA JANA...8 punts
- 2n TRAIQUERA.....7 punts
- 3r MARQUES.....6 punts
- 4t RÒDENAS.....5 punts
- 5è CANET LO ROIG...0 punts
- 6è FRANCESC CATALÀ...0 punts
- 7è CONSOLACIÓ.....0 punts

En categoria ALEVÍ:

- 1er LA JANA.....8 punts
- 2n CANET LO ROIG.....6 punts
- 3r TRAIQUERA.....6 punts
- 4t CH BENICARLÓ5 punts
- 5è CATALÀ.....3 punts
- 6è RÒDENAS.....3 punts
- 7è MARQUES.....1 punt
- 8è ÀNGEL ESTEBAN..1 punt
- 9è PENÍSCOLA.....1 punt
- 10è CERVERA.....0 punts

A més a més, també van jugar els equips federats del club, on cal destacar la gran victòria de l'equip infantil femení, contra el UE BETXÍ: UE BETXÍ 13- CH BENICARLÓ 20. La resta d'equips van perdre els seus respectius partits.

UN ALTRE QUE VOLA

text **RODOLFO SERRANO**

PACO DELCASTILLO

Per enèsima vegada, vaig tindre la sensació que estava veient el mateix partit un altre cop. L'argument es repetia i es repetia i a mi em semblava estar viatjant en el temps cap al darrere. Clar, perquè allò que recordem és el passat, que és d'allà on venen els nostres records. Del futur no em podem treure res perquè encara no ha arribat. En fi, una cosa de lògica. Efectivament, aquest argument ja començo a estar una mica tip de veure'l. Juguem bé, ens la passem, fem bones jugades, creem centenars de milions de claríssimes ocasions de gol, dominem als nostres rivals perquè tenim un equip jove, amb futur... però no ens entra la pilota a la porteria. Fa molta ràbia veure com ens venen equipets que no saben més que jugar a allò que en l'argot futbolístic rep l'explícit nom de "el patadón" i se'ns emporten els punts sense cap més mèrit que la injustícia. El partit va ser més del mateix, el de sempre. Nosaltrès possessió, joc i espectacle. Ells, patapam, patapam i patapam. Resultat d'aquesta comparació? Que se'ns en va un altre punt perquè ells, passant tres minuts dels quaranta-cinc, van clavar la pilota a la porteria en una jugada tan carregada de sort com d'injustícia. Però nosaltres no hem de fer res. El camí està clar i marcat. Els resultats ja arribaran encara que siga massa tard. Entre les novetats del partit, vam poder presenciar el debut a casa del davanter Alexandre Rodríguez, jugador de gran qualitat que s'ha estimat més jugar amb nosaltres que no passar la temporada en blanc tot esperant algun club més gran que el puga fitxar. Es veu que ja feia dies que entrenava amb nosaltres. Del partit poca cosa més puc dir, entre altres coses, perquè no tinc massa ganes de parlar-ne.

Ara vaig a parlar d'una altra cosa. Fa un parell de partits, Gregorio Segarra em va dir que havia escrit una cosa al voltant d'eixe altre equip que tenim al poble que juga a la mateixa categoria que nosaltres. "Vull la teua opinió"-em va dir. Potser ell no se'n recorde d'aquestes paraules, però jo sí. Deixant de banda posteriors rèpliques a aquest escrit -que va aparèixer a un altre mitjà de comunicació local que té

Prenent el sol com els fardatxos.

més colorins que aquest i una qualitat de paper insuperable- que ara mateix podria qualificar com justificacions d'allò que és injustificable, jo també em vull mullar. Amic Gregorio, ara mateix et podria dir que estic d'acord en el vuitanta per cent d'allò que has escrit. En quines coses discrepo? Bàsicament en dos, encara que no sé si tot plegat arriba al vint per cent, al deu o al trenta. No estic d'acord en això de que ha hagut un greuge comparatiu a l'hora de les "ajudes" institucionals. El meu argument és que això és el que hi ha i punt i que no es poden comparar els dos equips. L'altra cosa és eixa dels horaris d'entrenament. El mateix argument: això és el que hi ha i gràcies. L'últim que arriba és l'últim que tria. Ja està. Ja he acabat amb això, Gregorio. Ai! No. Em falta una cosa de la qual no vull opinar perquè no puc (o no puc perquè no vull?). Al final de tot parles d'un pasdoblet que qualifiques d'horrorós. No l'he sentit, però que pel que tu dius, millor així. Ara, que si només el posen quan juguen ells, no el sentiré mai i els meus oïts ho agrairan. Per a tancar aquests assumpte, només vull dir una cosa que fa referència a una altra que ja he comentat i que té a vore amb rèpliques. No he vist mai uns arguments contraris que donen tant la raó al replicat. No sé si m'explico.

Per a acabar aquesta crònica de circumstàncies, només vull afegir que el proper diumenge juguem al camp Municipal Ferreres Arayo de Càlig contra l'equip titular d'aquesta població. A hores d'ara no sé què faré. En qualsevol cas, espero que ens tornen els tres punts que se'ns van emportar la primera volta.

EL TÍO FREDO A BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

Alambor va portar divendres passat a Benicarló al Tío Fredo, un personatge singular que igual dóna suport als del 15M que a González Pons. Un "producte interior brut, 2'02 metres, 130 Kg. Tot el monyo, ben blanc. Valencià. Compositor, descompositor, tunejador de temes, rapsoda, cantautor, joglar i trobador". Amb eixa definició precedint-lo, va

entrar com va poder al local de la Penya El Setrill, arraulit per a no destrossar la porta amb la seua altura. I des d'allí va saludar als presents ficant-se al públic en la butxaca abans de començar. Àlvar Anyó, que era el mestre de cerimònies, no va poder ni presentar-lo. El Tío Fredo tenia ganes de cantar i va començar a esquinçar el seu guitarró mentre instava a Àlvar a presentar-lo. Com aquest li va reclamar paciència per a fer temps, les mans del Tío Fredo es van engegar, desoient les ordres de qui l'havia portat. Els primers acords del Rock de la Paella van sonar sense necessitat de fer ús de la megafonia que els seus nebots, fidels acompanyants, li havien instal·lat. Els van succeir el Blues de l'allipebre, Arròs al Forn, Fox de la ratjola i un llarg rastre més, tots "gits parits" d'aquest troç d'home tan llarg.

Quan es va cansar, va deixar intervenir a Àlvar Anyó qui, malgrat estar ja a mitjan concert, el va presentar en nom d'Alambor. Però les ganes d'actuar per a tots els seus nebots, va dir, van poder amb ell. No es va oblidar d'esmentar les carxofes, ni els llagostins. Ni de repassar dites i contalles valencianes. Per a qui està escrivint aquesta crònica, resulta difícil fer-lo perquè el Tío Fredo és inclassificable. Qui haja vist els seus vídeos en un famós canal d'Internet sabrà del que estic parlant. I entendrà perfectament que em limite a descriure l'ambient que el Tío Fredo va aconseguir crear en la Penya Setrill: les riallades es devien d'escoltar fins l'ajuntament. Una hora seguida d'espectacle, guitarró en mà, patrocinat per Pollastres Planes. Si, pollastres... era el punt que li faltava a aquest singular espectacle. És un ésser arribat d'altre planeta el Tío Fredo? Jure que jo no sabria dir-lo. Em va acabar de captivar el fet que els fons que recapta a través de la venda del seu CD d'èxits, es destinen, íntegrament, "als avis que no tenen res". I és que persones com el Tío Fredo fan falta en aquest món.

